

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Política entortolligada

El dia a dia cap a la consulta sobiranista que s'hauria de fer el 2014, segons l'acord d'estabilitat que han subscrit Convergència i Unió i Esquerra Republicana, es complica més cada dia que passa. Tot hauria de ser més fàcil. En aquesta primera fase de la legislatura les forces polítiques parlamentàries haurien de dividir-se entre les que consideren que Catalunya és una nació i que, per tant, el poble català és subjecte de sobirania, i les que rebutgen aquest principi bàsic. És a dir, de cara a proclamar al Parlament aquesta convicció i aquest dret, hauria de ser possible un pacte entre Convergència i Unió, Esquerra Republicana, el PSC, Iniciativa-Verds i la CUP, d'un costat, i el Partit Popular i Ciutadans, de l'altre. El resultat deixaria ben evident l'enorme diferència numèrica entre els partidaris d'una opció i els de l'altra. Aquesta és la intenció prioritària que va moure Artur Mas a convocar eleccions i aquesta va ser la premissa a l'entorn de la qual van prendre posició les diferents opcions polítiques durant les eleccions. A partir d'aquesta declaració parlamentària, caldria anar avançant cap a la convocatòria del referèndum.

Aquesta és la teoria. Fàcil i diàfana. Però la pràctica demostra ser molt més complicada. Els partits polítics es mouen entre enormes convulsions i clares contradiccions internes i externes. CiU i Esquerra, per exemple, han comès un primer error a l'hora de redactar la declaració sobiranista que ha d'aprovar el Parlament i amb la qual ha d'arancar tot el procés. Ha estat un error incomprensible, absurd, que ha dividit la mateixa federació nacionalista i que ha donat arguments al PSC per a distanciar-se'n.

Aquest primer episodi se superarà. Ha començat a superar-se. No pot ser d'una altra manera. Ningú –cap elector– entendria que fos altrament. Però la primera turbulència ha deixat algunes coses clares. Com ara la temptació de CiU i Esquerra de prescindir, lleugerament i inexplicablement, dels seus necessaris aliats, o la fortíssima discrepància que manté Unió Democràtica enfront de Convergència en tot aquest procés, o la tendència del PSC a buscar totes les excuses possibles per a justificar el seu alineament amb el bloc unionista, o la mateixa incomoditat d'Iniciativa de pactar *nacionalment* quan *socialment* el govern pren decisions que rebutja frontalment... Tot això evidencia unes tensions internes i externes que fan que la divisa "Exercir el dret a decidir" no sigui ni de bon tros tan senzilla com semblava l'11 de Setembre passat. Però el gran repte democràtic és superar-les. No dificultar fins a l'esgotament allò que sembla tan fàcil.

Als nostres lectors

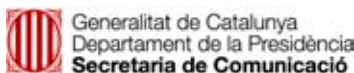

Turbulències reials

Joan Carles I ha de fer front a unes turbulències que el deixen en una fragilitat sense precedents en aquesta etapa democràtica. El cas *Undargarín* o la desgraciada cacera d'elefants a Botswana constaten el desgast d'una institució cada dia més contestada. Des d'aquesta debilitat, però, el monarca espanyol no s'ha estalviat de fer referències explícites contra el procés sobiranista que viu Catalunya. El president de la Generalitat li acaba de demanar una reunió. Miquel Payeras investiga totes les claus que l'emmarquen. També en aquest

número Àlex Milian entrevista el nou conseller de la Presidència. Francesc Homs s'ha convertit en l'home més decisiu del govern i una peça clau en l'engranatge que ha de portar cap a la celebració de la consulta.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.